

Камбуровъ. Щомъ всѣки остава по нѣщо, не е зле.

Шайновъ. Този пъкъ е старъ ергенъ.
(Влиза Градевъ, когато Иванчо излиза).

Градевъ. Моля ви се, кой е редакторъ на комедията „Всичко мога“?

Шайновъ. Той не е тукъ.

Градевъ. Като не тукъ може ли съ васъ да свърша.

Шайновъ. За какво се касае?

Градевъ. Азъ съмъ старъ ергенъ и като ми прочели името въ комедията—бакти-сахъ да ме питатъ: ще се женя ли?

Шайновъ. А вие искате ли да се жените?

Градевъ. Ако намѣря достойна жена — защо не.

Шайновъ. Че тогава нашето бюро може да ви бжде полезно. Кажете си условията. При пълна тайна. Ще имате изборъ.

Градевъ. Условията! Много лесни: да не е по-стара отъ тридесетъ години, да е хубавичка и да има гсне половинъ милионъ.

Шайновъ. Да е млада и хубава—лесно е, но която даде половинъ милионъ, би искала вие да имате поне колкото нея.

Градевъ. Затова — отговарямъ.

Шайновъ. Тогава можете да видите портретитѣ имъ. (Предлага ги).

Градевъ. (Дълго гледа портретитѣ) Тази ми се харесва. Тя прилича на една моя метреса. Само че млада и по-хубава.

Шайновъ. За тази ли говорите. Русичката?

Градевъ. Да.

Шайновъ. Добре, утре срещата е готова.